

SPECIÁL NA VELIKONOCE

Generace

Hybridní výtvar party nadšenců z Gymnázia T. G. Masaryka v Litvínově

Ročník 1.

Číslo a datum vydání: 4 / pátek, 12. 4. 2019

„Kdyby dnes Ježíš Kristus žil, stal by se povstalcem...“

Camilo Torres Restrepo (1929-1966), kolumbijský teolog, jeden ze zakladatelů teologie osvobození

Zdroj: <https://citaty.net/citaty-o-kristu/>

JAK TO VIDÍM JÁ

První tři měsíce nového kalendářního roku bych mohla bez ostychu shrnout jedním slovem – katastrofa. Kolaps a následná operace srdce mého tatínka (1943), zlomený čtvrtý bederní obratel mojí maminky (1947), každotýdenní výjezdy do pražské Thomayerovy nemocnice, kde můj syn (12) v první den jarních prázdnin absolvoval plánovaný chirurgický zákrok – to by odrovnalo i statečnější jedince, než jsem já.

Zákrok nebyl život ohrožující, ale hojení neprobíhalo dle tabulek, navíc pooperační stav vyžadoval pravidelné ošetřování, takže jsem po x letech zůstala doma, abych se nejen jako správná matka o svého syna starala, ale hlavně abych načerpala síly, které mi předchozí týdny sebraly...

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

Královnin den
Velikonoce
Velký pátek ve světě
Kristus na filmovém
plátně
Věštění budoucnosti
Raport z LVK
Mluva Generace Z
Osudové setkání
Horké křeslo TU

Vyčerpání se podepsalo i na mém duševním rozpoložení – jako bych najednou ztratila chuť se do školy vrátit. Unavuje mě stále dokola někoho umravňovat, vychovávat a přemlouvat k práci. Jsem otrávená z toho, když vidím, jak mnozí zakrňují a doufají, že ještě nějakou dobu budou žít z podstaty. Vytáčí mě neochota většiny žáků na sobě pracovat a posouvat se dál... Má vůbec smysl plýtvat energií na takový „materiál“?

Do práce jsem se vrátila s pocitem zmaru. Jak dny ubíhaly, „depka“ ustupovala – třeba „to“ všechno vidím zbytečně moc černě... Pak ale přišel páteční večer a můj syn (6. třída) mi přeposlal zprávu s titulkem **K čemu je škola?**

- ✚ Čeština = mluvit umím.
- ✚ Ájina = máme Google překladač.
- ✚ Matika = od toho je kalkulačka.
- ✚ Fyzika = proč padám na držku, vím.
- ✚ Přírodák = zvířata rozeznám.
- ✚ Zemák = sever, jih, východ, západ – to stačí.

- ✚ Výtvarka = kolečko, obdélník – to nakreslí každý debil.
- ✚ Tělák = cesta do školy stačí.

Zpráva končila obligátně: *Jestli s tím souhlasíš, pošli to nejméně pěti lidem.* Rozchechtaný smajlík namísto tečky mi vehnal slzy do očí...

1. dubna – Hugo

Hugo (domácky Hugek, Hugonek, Hugas, Hugi) je originální jméno pro muže skvělých myšlenek a působivého charismatu. Má germánský původ – základ jména tvoří německé slovo „Hug-“ s významem „mysl“ nebo také „duch“.

Mezi nejvýraznější československé osobnosti s tímto jménem bezesporu patří režisér a herec meziválečného období **Hugo Haas** (1901-1968).

JMÉNA V KALENDÁŘI

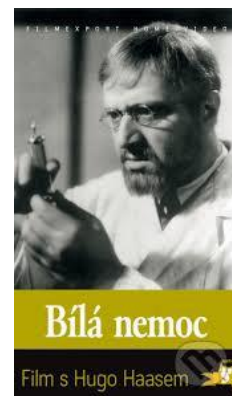
Haas se narodil v Brně do rodiny židovského majitele obchodu s obuví (maminka Elka, rozená Epsteinová, emigrovala z Oděsy; strýc z matčiny strany byl hercem ve Vídni). Hugův o dva roky starší bratr Pavel se stal hudebním skladatelem, přičemž oba dva sourozenci v mládí společně studovali zpěv na brněnské konzervatoři.

V roce 1920 (po absolutoriu konzervatoře, kde Hugo kromě zpěvu mj. studoval i fonetiku u Leoše Janáčka) mu místo nabídl ředitel brněnského Národního divadla Václav Štech – zde působil dva roky. Následovalo angažmá v Národním divadle v Ostravě a v divadle v Olomouci. V roce 1924 přesídlil do Prahy – nejprve do Divadla komedie, posléze do Divadla na Vinohradech, aby nakonec v roce 1930 zakotvil v činohře Národního divadla, odkud dostal v roce 1939 kvůli svému židovskému původu výpověď. Jeho nejčastějšími partnerkami na pražských scénách byly herečky Andula Sedláčková, Jiřina Šejbalová a Olga Scheinpflugová (manželka Karla Čapka).

Pro mnohé milovníky meziválečné kultury je však Hugo Haas spojen především se zvukovým filmem, v němž mohl uplatnit svůj komediální talent hned v roce 1931 v adaptaci **Mužů v offsidu** (režie Svatopluk Innemann). Až do roku 1938 hrál asi ve třiceti filmech. Velmi častou filmovou partnerkou mu byla Adina Mandlová, ale po jeho boku se objevily i Věra Ferbasová, Lída Baarová či Antonie Nedošinská.

K nejvýraznějším filmovým počínům Haase patří role doktora Galéna v Čapkově **Bílé nemoci**, kterou režíroval (1937).

zdroj obrázku:

<http://autogramy.cz/index.php?category=show&id=9614>

V dubnu 1939 uprchl s manželkou Bibi přes Paříž, Španělsko a Lisabon do USA. Tady hraje do roku 1942 divadlo v anglickém jazyce (mj. spolupracoval s Bertoldem Brechtem) a vyučuje v herecké škole Actor's Laboratory. Prosadil se v i v Hollywoodu – nejen jako herec, ale i jako scenárista, režisér a producent. Koncem padesátých let se vrátil do Evropy. Po krátkém pobytu v Itálii se roku 1961 usadil ve Vídni, kde občas účinkoval v televizi. S výjimkou krátké návštěvy při oslavách výročí

Národního divadla v roce 1963 se už do vlasti nevrátil. Zemřel ve Vídni 1. prosince 1968 v podstatě za tragických okolností – k večeři si totiž začal smažit vajíčka, zjevně však na ně zapomněl a nadýchal se štiplavého kouře. Vzhledem k jeho těžkému astmatu to musela být bolestivá smrt... Jeho urna byla uložena do rodinného hrobu na Židovském hřbitově v Brně vedle jeho matky Elky /Olgy/, syna Ivana Michaela a Sofie /Soni/, manželky bratra Pavla, který spolu s otcem nepřežil koncentrační tábor.

zdroj obrázku:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Hugo_Haas

Výčet jeho filmografie s podrobnými informacemi o konkrétních snímcích naleznete mj. na <http://www.filmovyprehled.cz/cs/person/37289/hugo-haas>.

7. dubna – Hermína

Hermína je ženské jméno, které by se svým významem hodilo spíše pro muže – znamená totiž „pán vojska“ nebo také „válečník“; dnes v souvislosti s ženou „bojovnice“. Mezi známé nositelky tohoto jména patří v českých luzích a hájích **Hermína Týrlová** (1900-1993), spoluzakladatelka českého animovaného filmu, jejíž tvorba je úzce spjata s Filmovým studiem ve Zlíně. Ačkoliv ztratila oba rodiče již v dětství (narodila se v hornické rodině na Příbramsku), stihlo ji zásadním způsobem ovlivnit řezbářské umění otce.

zdroj obrázku:

<http://osobnosti.pb.cz/hermina-tyrlova/>

První filmové zkušenosti získala již ve 20. letech 20. století (spolupráce na zakázkovém snímku **Všudybylovo dobrodružství** /1936/ a na reklamě na obuv **Tajemství lucerny** /1936/). Pro svůj první autorský snímek si vybrala postavu **Ferdy mravence** (1944). Ač snímek připomíná grotesku, kterou Týrlová v oblibě zrovna neměla, nese už typické znaky její tvorby – hravou animací a dětem srozumitelný jednoduchý příběh s morálním přesahem.

zdroj obrázku:

<https://www.zlifest.cz/26159n-unikatni-kolekce-36-filmu-herminy-tyrlove-vychazi-na-dvd>

Jeden ze svých nejznámějších snímků, **Vzpouře hraček** (1947), natočila až po válce (ke zhlédnutí na <https://www.youtube.com/watch?v=eGZ45VYGT9s>). Čerpá z okupace a kombinuje animaci více loutek-hraček s hercem. Na festivalu v Benátkách získal snímek ocenění za nejlepší film pro děti a na festivalu v Bruselu cenu za nejlepší loutkový film – Týrlová tak vstoupila mezi mezinárodně uznávané osobnosti světové animace.

zdroj obrázku:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/kultura/2138562-prehrajte-si-dokument-hermina-tyrlova-ozivila-i-uzel-na-kapesniku>

Významným mezníkem její tvorby se stal snímek **Uzel na kapesníku** (1958), v němž předmět denní potřeby ožívá (ukázka na <https://www.youtube.com/watch?v=LJuITbJwan4>). Později se k ožívání věcí vrací a motiv stále rozvíjí.

V následujícím období se výrazným rysem její tvorby stává zájem o animaci různých materiálů – pracovala s vlnou, skleněnými korálky, úpletem (série **Z deníku kocoura Modroočka**, 1974; série ke zhlédnutí na <https://www.youtube.com/watch?v=oceBqEOumC4>) či plstěným materiálem.

Dráha Hermíny Týrlové nebyla vůbec snadná – prosadit se v profesi, kde do té doby jasně dominovali muži (Jiří Trnka, Karel Zeman, Břetislav Pojar), chtělo odvahy a vytrvalost.

30. dubna – Nizozemí – Královnin den

JINÝ KRAJ, JINÝ MRAV

Koninginnedag neboli *Královnin den* je státní svátek, který se každoročně slaví poslední dubnový den v Nizozemsku a na ostrovech Aruba, Curaçao a Sint Maarten.

Poprvé se slavil roku 1889 v den narozenin princezny Vilemíny (31. srpna), a proto nesl označení *Princeznin den*. Svátek zavedla vláda pro upevnění národní jednoty; zároveň zavedením svátku sjednotila dožínky, jež se slavily na různých místech. Po smrti krále Viléma III. (1890) a nástupu Vilemíny na trůn byl *Princeznin den* oficiálně přejmenován na *Královnin*, přičemž datum oslav zůstalo zachováno. Teprve po korunovaci princezny Juliány královnou (4. září 1948) byl následujícího roku svátek přeložen na její narozeniny, tj. na 30. duben. Nutno upozornit, že tehdy se ještě nejednalo o státní svátek – jím se stal až během následného panování, když jej slavilo stále více lidí.

Beatrix Vilemína Armgarda Oranžsko-Nasavská, princezna oranžsko-nasavská, princezna z Lippe-Biesterfeldu (* 31. ledna 1938 v Baarnu), je bývalá královna Nizozemska (30.4.1980 až 30.4.2013, kdy abdikovala ve prospěch svého syna Viléma-Alexandra). Úmysl abdikovat oznámila již 28. ledna téhož roku. Od své abdikace má titul princezna Beatrix. /zdroj: Wikipedie/

Nová královna Beatrix ve svém korunovačním projevu (30. dubna 1980) vyhlásila, že 30. duben se i nadále bude slavit jako národní svátek na počest její matky, královny Juliány, protože její vlastní narozeniny připadají na 31. leden, tedy období s vesměs špatným počasím.

Pokud *Královnin den* padne na neděli, slaví se den předem, čili v sobotu 29. dubna. Při této příležitosti si na sebe mnozí účastníci berou oblečení či doplňky v oranžové barvě, která je symbolem vládnoucího královského rodu Oranžsko-Nasavských. Lidé slaví po celé zemi formou pouličních svátků – průvody, lidové veselice, koncerty, karnevaly. Pro oslavy jsou charakteristické i bleší trhy – lidé zde mohou bez omezení udat vše nepotřebné a příjmy z prodeje nepodléhají zdanění. V některých městech se v podvečer svátku koná také tzv. *Koninginnenacht* (*Královnina noc*).

Od poloviny 90. let 20. století doprovázejí svátek v nizozemských velkoměstech časté alkoholické excesy, proto je od roku 2009 prodej a čepování alkoholu povolen až od 11:30, aby se předešlo rušení svátečního obrazu opilci. Ostatně sama bývalá královna prosazuje zodpovědnou konzumaci alkoholu...

Dvě zajímavosti na konec: Od roku 1981 navštěvovala královna se svou rodinou během svátku vždy dvě obce v jedné provincii – návštěva byla živě přenášena televizí a rozhlasem. Roku 1988 vyvolala královna Beatrix pozdvižení, když se po oficiálních oslavách objevila i se svou rodinou v Amsterdamu a slavila zde spolu s občany – ti si zpočátku mysleli, že se jedná o dvojnici.

Královna Vilemína (1898); zdroj: Wikipedie

zdroj obrázku:

<https://veerees.wordpress.com/2012/09/26/oranzovy-happening-v-den-kralovny-koninginnendag/>

Hody, hody, doprovody

A po roce tu zase máme Velikonoce. Takže rychle nakoupit vajíčka a hurá do zdobení! Já osobně ráda experimentuji. Proto jsem si v dnešním článku připravila několik návodů jak vajíčka ozdobit.

První způsob „krášlení“ zná většina lidí – barvení pomocí barev z obchodu. Připravíme si vajíčka, zakoupíme barvu a ocet. Vajíčka vložíme do směsi octa smíchaného s barvou a z lázně je vyndáme podle toho, jaké intenzity barevného provedení chceme dosáhnout –

TRENDY

zdroj obrázku: <http://www.tuninglepky.cz/rockova-a-metalova-velikonocni-vajicka-1>

čím delší lázeň, tím tmavší barva. Jak ale ozvláštňit tuto klasiku? Před vložením vajíček do barvy si zapalte svíčku a rozežhátým voskem pomocí špejle začněte na

vajíčka malovat obrázky nebo ornamenty. Ale pozor – kreslení vám musí jít od ruky, protože vosk velice rychle zasychá.

Další způsob „malování“ znám ze svého dětství a přiznávám, že byl můj nejoblíbenější. Je totiž velice rychlý – potřebujete jen obarvené vajíčko a samolepky, které na něj nalepíte dle své fantazie.

Poslední způsob jsem sice nezkoušela, ale prý funguje. Budete potřebovat lak na nehty, vodu a vajíčko. Nejlepší je

zdroj obrázku: <https://www.austria.info/cz/servis-fakta/tradicni-obyceje/velikonocni-trhy-v-rakousku/velikonocni-trhy-ve-vorarlbersku>

v různé trávě a teprve poté je ponořit do vody se slupkami. Obtisk trávy zůstane bílý, vše ostatní bude dohněda – trochu to připomíná princip batikování.

Doufám, že i vy letos nedáte na klasiku a kluky něčím překvapíte. A doufejte, že u dveří zazvoní až po dvanácté – pak si neodnesou vajíčka, ale mokrá trika.

Tradice spojené s Velikonocemi

POHLED DO HISTORIE

Škaredá středa – Jidáš se škaredil na Ježíše, takže nikdo se nesměl mračit, jinak se mračil všechny středy v roce.

Zelený čtvrtek (poslední večere Páně – Kristus večeřel se svými učedníky) – tento den se mělo jíst jen zelené jídlo (špenát, zelí...), aby byl člověk v příštím roce zdravý.

Zvyky:

- před východem slunce hospodyně vymetly celý dům a smetí vynesly za humna, aby se v domě nedržely blechy
- svěcenými kočičkami šlehalo hospodyně peřiny a podlahu, aby se v nich nedržely blechy.

Velký pátek (ukřižování Krista, umučení a uložení do hrobu)

– den hlubokého smutku; normální mše se nekonala, pouze se četly texty a zpívalo se.

Zvyky:

- před východem slunce se lidé omývali v potoce, aby byli po celý rok chráněni před nemocemi
- z domu se nesmělo nic půjčovat, protože takovými předměty by se pak dalo čarovat
- nesmělo se pracovat na zahradě ani na poli, protože se nesměla obracet hrouda
- nesmělo se prát prádlo v potoce, protože místo do vody by se namáčelo do Kristovy krve

zdroj obrázku /včetně receptu na skvělou jehněčí pečení/:
<https://www.reflex.cz/clanek/jidlo-a-piti/70174/co-jedl-jezis-s-apostoly-o-posledni-veceri.html>

- podle lidové víry se otevírala země a na krátkou chvíli odhalovala ukryté poklady – lidé tuto noc chodili do lesů a ke zříceninám hradů; poklad mělo označovat světélko nebo zlaté kapradí

Bílá sobota (pojmenována podle barvy prostěradla, ve kterém byl Kristus pochován) – památka na zmrtvýchvstání Krista.

Konala se jen noční bohoslužba (vigilie). Před bohoslužbou se zapálil před kostelem oheň, posvětil se a od něj se zapálila velikonoční svíce a přenesla do kostela. Lidé doma uhasili všechna ohniště. Každá hospodyně dala před kostelem na hranici svoje polínko a po posvěcení ohně vzala žhavý oharek domů a rozžehla jím nový oheň. Popel z posvěceného ohně se sypaly louky a pole, aby dobře rodily. Uhlíky se dávaly za trámy, aby chránily stavení před požárem.

Neděle velikonoční – Boží hod velikonoční. Byly svčeny velikonoční pokrmy – beránek (symbolizuje obětování Krista), mazanec, vejce, chléb i víno.

Pondělí velikonoční – velikonoční hodování. V tento den se odbývala pomlázka – mládenci chodili se splétanými pomlázkami z vrbového proutí zdobeného stuhami vyšlehat ženy a dívky, aby byly celý rok zdravé a čilé; za to dostali malované vejce.

zdroj obrázku: <https://www.stoplusjednicka.cz/hody-hody-doprovody-jak-se-slavily-velikonoce-v-ceske-lidove-tradici>

🔍 Další informace a zajímavosti (včetně dodržovaných zvyků) naleznete také na webových stránkách:

<https://www.novinky.cz/zena/styl/365782-velikonocni-tradice-na-ktere-se-pomaluzapomina.html>

<https://velikonoce.nasesvatky.cz/tradice>

<http://www.milujivelikonoce.cz/cs/temata/show/zvyky/121-velikonocni-zvyky-a-tradice/>

<https://www.stoplusjednicka.cz/hody-hody-doprovody-jak-se-slavily-velikonoce-v-ceske-lidove-tradici>

Oslavy Velkého pátku napříč kulturami

Křesťané si po celém světě připomínají utrpení Ježíše Krista, který se obětoval, aby spasil svět. Za to jsem mu vděčná, protože se v Česku dodržuje pracovní klid stejně jako v dalších asi 40 zemích. V Rakousku to ale platí pouze pro evangelíky, starokatolíky a metodisty.

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT...

Na Filipínách si odvážlivci procházejí stejným utrpením jako Kristus. Vláčí kříž na rameni na pomyslnou Golgotu a následně se na něj nechají přibít hřebíky (viz následující stránka – foto: Reuters). Ty si často sami vyrábějí. Jiní chodí po ulici a bičují se za přítomnosti mnoha přihlížejících. Turisté se sjíždějí sledovat tyto drastické oslavy nejen na Filipíny, ale i na okolní ostrovy v Oceánii, kde místní trpí, aby si připomněli Kristovy činy. Zmíněné rituály se naopak úspěchu nedočkal u katolické církve, která je chce zakázat.

Poutníci v Jeruzalémě se vydali mírnější cestou. Konkrétněji tou křížovou. Po vzoru Krista ji absolvují s křížem na zádech. Čeká je celkem 14 zastavení, při kterých si připomínají Kristovu cestu na Golgotu. Posledních pět zastávek

se odehrává na samém vrchu. Zde se setkávají tři náboženství – křesťanství, islám a židovství. Po celý den tam zní modlitby v mnoha jazycích.

V Irsku se na Velký pátek nesmí lovit ryby, zabíjet zvířata a začínat práce. Ani stěhování nepřichází v úvahu. Ve volném čase se proto pečou *hot cross buns*, nadýchané bocháňky, které se podávají ještě teplé v pekáči. Vejce nakladená v tento den jsou označena křížem a každý by měl jedno takové sníst.

V Mexiku se někteří věřící bičují, čímž se očistí od hříchů. Oslavy Velkého pátku jsou velkým lákadlem pro turisty. Na Zelený čtvrtek se totiž zdobí ulice a domy květinami a oltáři s Pannou Marií. Jak tomu v Jižní Americe bývá, ve městech to hraje nejrůznějšími nástroji.

Od 50. let se tento den slaví i v Česku. Velký pátek byl na čas zrušen, ale v roce 2015 schválili poslanci novelu zákona a přijali ho zpět mezi svátky. V tento den bychom měli být v klidu, což není vůbec snadné už jen díky řehačkám.

A nakonec pár pranostik: Prší-li na Velký pátek, je v doufání úroda. * Na Zelený čtvrtek hrachy zasívej, na Velký pátek se zemí nehýbej. * Velký pátek deštivý – dělá rok žiznivý. * Velký pátek vláha – úrodu zmáhá.

Filmy s biblickou tematikou

Jak bylo připomenuto již na jiných místech dnešního vydání, jsou Velikonoce (latinsky pascha, řecky πάσχα – pascha, hebrejsky פסח pesach – přechod, přejítí) křesťanským svátkem připomínajícím zmrtvýchvstání Ježíše Krista (Boží hod velikonoční), k němuž mělo dojít třetí den po jeho ukřižování.

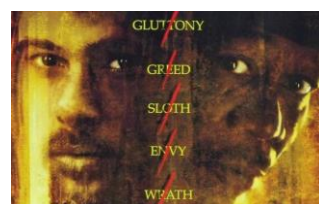
Určitě nikoho nepřekvapí, že se mnozí filmoví tvůrci snažili život Krista zpracovat i pro plátna kin. Našli jsme pro vás zajímavý odkaz, v němž se seznámíte s pěti neznámějšími filmy o hlavní postavě novozákonních čtyř evangelíí: <https://siander.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=131982>

Další odkaz vás přesměruje na stránku představující údajně deset nejlepších biblických příběhů ve filmu: <https://nafilmu.cz/2018/03/top-11-nejlepsi-biblicke-pribehy-ve-filmu/>

1. dubna 2014 byl na webových stránkách <https://filmsever.cz> zveřejněn článek *Biblické příběhy na velkém plátně*, který se věnuje téže problematice a podává poměrně obsáhlé informace i o dílech, o nichž většina z vás dosud neslyšela: <https://filmserver.cz/clanek/7280/bible-ve-filmu/>

Asi nejobsáhlejší přehled filmů s biblickou tematikou nabízí portál Filmové databáze (není proto divu, že zde naleznete i snímky zmíněné ve výše uvedených odkazech) – rozkliknete-li odkaz u konkrétního snímku, pak si můžete přečíst, budete-li mít štěstí, i komentáře těch, kteří již film zhlédli: <https://www.fdb.cz/katalog-filmy/zanry/113-biblicky/>

Že je biblická (mysteriózní) tematika vděčným zdrojem, dokládají i filmy, jež dnes v očích mnohých patří mezi skvosty světové kinematografie, pakliže milujete napětí, záhady a tajemno a netoužíte po nutně dobrém konci. Kdo by např. neznal dnes již filmovou klasiku Davida Finchera *Sedm* (*Seven*, 1995), v níž jsou dva policisté (Brad Pitt, Morgan Freeman) na stopě geniálního vraha (Kevin Spacey), jehož oběti spojuje sedm

zdroj obrázku:
<https://www.kinobox.cz/foto/clanek/6975-blu-ray-sedm-kultovni-snimek-davida-finchera-konecne-v-hd-recenze>

smrtných hříchů? Anebo taková *Šifra mistra Leonarda* Dana Browna, kterou na filmové plátno převedl Ron Howard – lahůdka...☺

zdroj obrázku: <https://www.kfilmu.net/film/sifra-mistra-leonarda/>

Předpovídání budoucnosti

Navštívíte-li věstkyni, která se zabývá tzv. čtením z hvězd, můžete se s ní domluvit na vyhotovení „životního“ **horoskopu** – přesněji řečeno na přesném vyobrazení hvězdné oblohy v okamžiku vašeho narození. Z hvězdného čtení dostanete odpovědi na otázky týkajících se vašich financí, kariéry, rodinného života, zdraví, mezilidských vztahů, povahy atd.

Metody používané k předpovídání budoucnosti se souhrnně nazývají **mantiky** (z řeckého μαντεία, mantieia). Ty se odlišují podle nástroje, který se k nim užívá. Mezi známé mantiky patří **chiromantie** (věštění z postavení a délky čar na dlani) /pro zájemce více na <https://astroplus.cz/8-uhelných-kamenu-chiromantie/>, **nekromantie** (vyvolávání duchů zemřelých za účelem předpovídání budoucnosti), **kartomantie** (věštění z tarokových karet) či **oneiromantie** (věštění výkladem snů). Pokud uvedený výčet mantik neshledáváte dostatečným, přejděte na <https://www.extra.cz/10-metod-mantickeho-umeni-z-ceho-vseho-lze-vestit-a-ktera-praktika-se-neobejde-bez-lidskych-vnitřnosti>.

Ve starověku bylo velmi rozšířenou metodou **věštění ze zvířecích vnitřností**. Specifické postavení mělo čtení z ovčích jater, které je doloženo nálezy v Babylonii a Etrurii (území dnešního italského Toskánska).

Starověcí Řekové (posléze i Římané) si obvykle před velkým rozhodnutím chodili pro radu **do věštírny** – kdo by neznal posvátné Delfy... Nejslavnější věštírna starého Řecka (viz obr. vpravo; zdroj: www.hany.info.cz) měla prý nad vchodem nápis Γνώθι σαυτόν /Gnóthi sautón, „Poznej sám sebe“/ a Μηδὲν ἄγαν /Medén ágan, „Nic příliš“/. Věštění bylo tehdy velmi uznávané i přesto, že mnohé předpovědi byly zformulovány tak, že se daly vykládat různým způsobem.

Ve středověku byli ti, kdo vykládali budoucnost, často považováni za provozovatele **černé magie**. Upalování a popravování čarodějů a čarodějnic bylo takřka na denním pořádku...

Obrat přišel v 19. století, kdy se do módy dostaly **krystalomantie** (věštění z křišťálové koule) a **věštění z kávové sedliny** (chcete-li si věštění z lógru vyzkoušet, přejděte na <https://www.extra.cz/jak-se-vesti-budoucnost-z-kavove-sedliny-zname-postup-i-vyklad-50-obrazcu> nebo na <http://www.popelky.cz/magie/vestit-z-kavove-sedliny-je-celkem-snadne.html>).

S nahlédnutím do budoucnosti se pojí spousta lidových zvyků, např. **lití olova** (podle tvaru kousku zchlazeného olova se odhaduje osud; rakev = nemoc, srdce = láska, atd.), **házení svatební kytice** (kdo ji chytí, bude mít svatbu jako první), **vrhání střevice** (podle směru špičky střevice hozeného přes rameno se pozná, jestli se daný člověk vydá na cesty nebo zůstane doma). V současnosti se tyto metody věštění považují spíše za zábavu.

Skok přes vodu o tyči (Fierljeppen)

A máte tu další neobvyklé sportovní vyžití – tentokrát za něj vděčíme holandské provincii Friesland. Zde má své kořeny *fierljeppen*, skok přes vodu o tyči. Friesland je sice kolébkou tohoto sportu, ale nejznámějším rekordmanem je Jaco de Groot z provincie Utrecht. (Mimochodem zmiňovaný senior drží primát nejen ve své kategorii – podařilo se mu přeskochit neuvěřitelných 22,21 metrů!)

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH

aneb

Netradiční světové sporty

A o co vlastně jde? Představte si vodní koryto, říčku, potok či vodní kanál, uprostřed kterého je zapíchnutá tyč, dlouhá zhruba 8 až 13 metrů. Vy sprintujete po přilehlém molu, doskočíte na tyč, po níž následně vyšplháte dostatečně vysoko na to, abyste stihli pod vlivem převážení dopadnout včas suchou nohou na druhém břehu vody, kde přistanete do jakéhosi měkkého písčitého lůžka.

První oficiální klání se uskutečnilo v roce 1771, ale nebyla to žádná mezinárodní soutěž – účastnili se pouze místní obyvatelé. Podobný systém

„přebrodění“ používali farmáři při přeskoku přes potok či z pole na pole. Dnes slouží soutěž spíše k zábavě a pobavení turistů. Existuje ale i oficiální výroční *National Fierljepping Manifestation* (NFM); mistrovství je pak uskutečňováno v šesti ligách a mnoha klubech.

Soutěže se mohou zúčastnit lidé jakéhokoliv věku, od dětí až po seniory. Na světě je 532 aktivních skokanů, z toho 190 pochází z Nizozemska. Vedle Nizozemců propadli sportu také Japonci a Američané.

zdroj obrázku: <https://www.omropfryslan.nl/nieuws/739418-omrop-tip-volg-het-fk-fierljeppen-bij-omrop-fryslan>

Chcete-li si sport užít takřka v přímém přenosu, pak klikněte na uvedený odkaz – jen upozorňuji, že komentář je podle všeho ve finštině (zastarale čuchonštině) 😊 - <https://www.youtube.com/watch?v=mSiD92FbrFQ>

Raport z lyžařského výcviku kvinty a 1. A

Den první

Odjezd do Pece pod Sněžkou se konal v sobotu 23. března chvíli poté, co jsme vstali z postele – ve 13:00. Naskládali jsme zavazadla i sebe do autobusu a vydali se vstříc dobrodružství. Přestože jsme tento den nelyžovali, dorazili jsme dost unavení. Čapkova chata se totiž nachází uprostřed sjezdovky, na kterou jsme se museli vyšplhat. Trochu energie do žil nám vtilo zjištění, že je k dispozici Wi-Fi.

Byli jsme u toho

Den druhý

Dopoledne jsme lyžovali na sjezdovce u chaty. Začátečníci si rychle osvojili základní pohyby, a to včetně padání. V odpoledních hodinách pokročilí projeli celý areál plný nejrůznějších sjezdovek. Jeli jsme na kotvě, pomě, přesunovali se po rovince. Byl to opravdový zážitek, zvláště pro nás pět snowboardistů...

Den třetí

Už mě bolely ruce. Buď z věčného pletení copánků, nebo z nošení prkna. Bolest jsme celý den překonávali pohybem, tak jak to tělocvikáři doporučují. Pokročilí zdolali na Hnědém vrchu černou i červenou sjezdovku a ze začátečníků se během dne stávali pokročilí. Po večeri jsme se družili na pokojích, málokdy na svých. Utužovali jsme vztahy...

Den čtvrtý

Na snídani jsme rychle vypili vodu s cukrem – v Peci pod Sněžkou tomuto moku kupodivu říkají čaj – a pak se rozdělili na dvě skupiny. První šla na běžky a druhá na výšlap. Odpoledne jsme si role prohodili. I když byla řada z nás na běžkách poprvé, výhled z rozhledny rozhodně za ten výšlap do kopce stál. Z kopce to jelo samo. Po bříše, po zádech či po jedné běžece à la baletka.

jsme si zvykli na vysokohorské chutě a řada z nás se těšila na oběd. Tradiční polévka (voda, maggi a mrkev ve vyrovnaném poměru) nás zahřála, a tak jsme odpoledne za sibiřských podmínek vyrazili na svahy. Unavení jsme hned po večerce zhasli a zůstali vzhůru do ranních hodin.

Den šestý

Ráno jsme zahájili instagramovou rozcvičkou. Nás 11 holek v podprsenkách a oteplovacích předstíralo, že nám není zima, a culily jsme se do foťáku. Výsledek ale stojí za to – vypadáme jak z reklamního letáku. Naposledy jsme všichni sjeli svah a po obědě začali balit kufry. Došlo i na svlékání postelí a vysávání. Pro nás všechny běžná věc. Rozloučili jsme se s čerstvým vzduchem a vyrazili za tím naším. V Mladé Boleslavi jsme si při západu slunce dali romantickou věču u pumpy. McDonald's nikdy nechutnal lépe. Okolo deváté večerní se naše zpívající parta sněženek a machrů vrátila do Litvínova a vrhla se do postelí dohánět spánkový deficit.

Pochvalu si zaslouží dospěláci, co nás měli hlídat. Nebylo to jednoduché s námi přežít.

MLUVA GENERACE Z

Na tomto místě vás budeme průběžně zasvěcovat do mluvy dnešní mládeže – kdoví, třeba se vám naše služby v oblasti dešifrování budou někdy hodit... ☺

Nejen anglické konverzační zkratky

Psát zprávy v telefonu umí snad každý. Rozumíte, hlavně naši dospělejší čtenáři, ale všem anglickým či českým zkratkám, které se rychlostí světla rozšířily zejména mezi omladinou? Některé ze zkratek jsou opravdu velmi jednoduché a určitě je (alespoň čas od času) sami používáte, my jsme si ale pro vás připravili i takové, jejichž význam vaše obzory bezesporu rozšíří.

LOL – *Laughing Out loud* – smích, legrace. Pomocí této zkratky vyjadřujeme smích, ale buďme upřímní – většina z nás při jejím užití udržuje kamenný výraz ve tváři...

LMAO – *Laughing my ass off* – smích, legrace. Jednoduše řečeno silnější verze LOL, jen výraz ve tváři zůstává stále stejný...

OMG – *Oh, my god!* – Ó, můj bože! Nejlepší zkratka při roznášení drbů: „OMG, slyšela jsi už o tomhle...?“ „Ne, ne, to se vážně stalo? OMG!“

WTF – *What the F*ck?* – Co to sakra...?

GM/GN – *Good morning / Good night* – Dobré ráno / Dobrou noc

THX – *Thanks* – Díky!

OFC – *Of course* – Samozřejmě

TBH – *To be honest...* – Abych byl upřímný...

IDC – *I don't care.* – Je mi to jedno.

JKJ – *Jak je?* Zkratka pro nejhorší začátek konverzace nebo pro to, abyste někomu ukázali, že se ještě zajímáte o jeho život. (Ve skutečnosti ovšem nemusíte...)

CS – Čus

NVM – *Nevím.* /// IDK – *I don't know.* – Já nevím. V obou případech zde máte ve zkratce shrnuté všechny hodiny chemie – jen anglicky...

Martin a Petra Brejchalovi vs. Rumcajs a Manka

Už se stalo zvykem, že se v každém čísle našeho časopisu blíže seznámíte s některou osobností, kterou – zpravidla – dnes a denně potkáváte na chodbách gymnázia. Tradici dodržíme i dnes – mají údržbář Martin a vedoucí kantýny Petra šanci zvítězit nad manželi z lesa Řáholce? Uvidíme...

OSUDOVÉ SETKÁNÍ

Loupežník **Rumcajs** byl původně jičínským ševcem. Jeho živnost skončila po devíti letech poté, co nedopatřením urazil nohu starosty Humpála a byl vykázan z města. /Příběh o tom, jak se Rumcajs stal loupežníkem, si můžete připomenout na <http://pohadky-online.eu/rumcajs/jak-se-svec-rumcajs-stal-loupeznikem/> Usadil se v lese Řáholci a začal se žít jako

loupežník. Už už se zdálo, že se k poctivému řemeslu vrátí, ale to by musel knížepán upustit od svého rozhodnutí les Řáholec pokácet... Rumcajsovu hlavu zdobí červený klobouk, jeho tvář pak nepěstěné vousy, v nichž mu hnízdí lesní včely. Ač podle všeho nevlastní zbrojní průkaz, má pistoli ládovanou žaludy. Jo, a také má velkou sílu, kterou ale používá zřídka – raději vítězí svou chytrostí. Vítězství oslaví pokřikem „Paprlapá!“ Nemá-li svůj den, zpravidla zabručí „Krucíš!“ Rumcajs je dobrák od kosti – přátelí se s lesními zvířaty a pomáhá slabým a chudým proti zlé vrchnosti.

zdroj obrázku: <http://www.divadlopohadek.cz>

Znalci pohádek určitě vědí, jak Rumcajs k Mance přišel – pro všechny ostatní zde máme odkaz: <http://pohadky-online.eu/rumcajs/jak-dal-rumcajs-mance-slunecni-prstynek/> **Manka** je světlovlasá pracovitá žínka s dlouhými vlasy. Stará se o Rumcajsovo hospodářství, vaří sedminásobnou loupežnickou polévku a radí svému milovanému muži pokaždé, když si tento neví rady. Její hlavní zbraní je odzbrojující úsměv a šarm, který jako správná žena dokáže dle potřeby využívat. Nosí sluneční prstýnek, který se rozsvěčí s východem slunce, stejně jako zhasíná s jeho západem.

A co naši zástupci z říše lidí? Možná nevíte, že **Martin Brejchal**, který by klidně mohl nosit tričko s nápisem *Práce všeho druhu*, pracuje na naší škole pouze na poloviční úvazek, a to od listopadu 2017. Vyučil se zahradníkem, ale vůni květin vyměnil za říši vody – pokud zrovna operativně nereaguje na akutní potřeby gymnázia (instalace poliček na poháry našich sportovních šampiónů, svařování židlí, které žáci s takovou oblibou ničí, sekání školní zahrady, malování, oprava zámků, skříněk, žaluzií apod.), našli byste ho v úpravně vod v Chemopetrolu. Realita je taková, že coby „vodník“ má dva dny ranní nebo noční ve zmíněném průmyslovém gigantu, aby pak své dva dny zaslouženého volna byl po ruce na gymnáziu...

Než se **Petra Brejchalová** v roce 2014 objevila v naší kantýně, pracovala jedenáct let jako hosteska po marketech, kde nabízela produkty rozličných výrobců z oblasti potravinářství. Petra je vyučená v oboru kuchař-číšník, takže zakotvení v kantýně není zas tak překvapivé – mimochodem její schopnost připravit lahůdku i z mála, aby se žaludek zasytil a peněženka moc neplakala, určitě docenili ti z vás, kteří si v kantýně někdy zakoupili obloženou housku. Takzvaná pamlsková vyhláška na mnohých školách kantýny úplně zlikvidovala – ta naše přežila, i když se Petře prostor pro kreativitu rapidně zmenšil...

Rumcajs s Mankou spolu začali hospodařit záhy po svém setkání. Martin s Petrou si své „Ano“ řekli 7.7.2018 – neskutečných patnáct let potom, co si uvědomili, že si mají co říct...

Kdyby se oba představené páry setkaly, určitě by si rozuměly – v obou případech jde o vstřícné a milé osoby, které – je-li to v jejich silách – rády pomohou. Jistě, v případě oprav někdy nejde udělat věci hned na počkání, ale zaplať pánbůh, že pracovní morálka Martina se ani v nejmenším nepodobá morálce firmy, která již takřka dva měsíce pracuje na výměně prasklého okna v učebně češtiny v 1. patře... Obě něžné polovičky mají odzbrojující úsměv (je-li k němu důvod) a jsou podle všeho výborné kuchařky – dnešní kuchařské manuály sedminásobnou polévku pro loupežníky nenabízejí, Petra ale určitě zvládne mnohé jiné lahůdky, nad kterými by Rumcajsovo srdce zaplesalo...

Až potud se zdá být pomyslný souboj vyrovnaný a někteří možná koketují s myšlenkou, že poprvé nebude mít vítěze. Jenže chyba lávky! Nic osobního proti Rumcajsovi a Mance nemáme – péče o Řáholec, výchova Cipíska, nezištná pomoc potřebným i věčné dohadování se s vrchností určitě stojí za smeknutí, ale jsme přesvědčeni o tom, že ani nejdivočejší a nejpodlejší bytost Řáholecka nevysaje tolik energie jako někteří žáci našeho ústavu... Nevěříte? Pak je načas sundat růžové brýle, kterými okolní svět sledujete...

Že je stále co opravovat po jedincích, kteří nemají vztah k věcem, o tom již zmínka byla – jen se opraví jedna židle, už další dvě čekají, až se dostanou na řadu. Dohadování se s vrchností jistě vyčerpává, avšak bolí na duši mnohem méně než občasné kousavé poznámky návštěvníků kantýny (o přidrženém chování se raději rozepisovat nebudeme). Že někteří rádoby inteligenti dokáží být doslova zlí, ukázala nedávná kontrola z „hygieny“ – jestliže si někdo dovolí utrousit poznámku typu „Konečně jí to zavřou...“, pak nejenže nemá u výdejního okénka co pohledávat, ale v každém případě by si měl uvědomit, že svým projevem dává jasně najevo, že jeho rodiče udělali někde ve výchově chybu... Mimochodem kontrola dopadla dobře – největším prohřeškem byl

nekrytý snubní prstýnek na Petřině ruce...

Naštěstí se najde dost žáků, kteří vychování mají a k Martinovi i Petře se chovají s respektem a úctou. Petra některé dívky z vyššího stupně označuje jako zlatíčka – není se co divit, když jí čas od času donesou malou pozornost (třeba kytičku) a najdou si čas na společný „pokec“ u kávy... A jen pro úplnost – Rumcajs s Mankou společně vychovávali Cipíska, Martin s Petrou „piplají“ Jirku (15 let) a jsou pyšní na úspěchy Martiny (18 let, bývalá žákyně gymnázia, toho času studentka teplické konzervatoře, kde zdokonaluje svou hru na klarinet)...

Pořád si myslíte, že by neměl mít dnešní „souboj“ vítěze?

Redakce GeZ

V příštím čísle: **Romana Ešlerová vs. Dobrá víla**

HORKÉ KŘESLO TŘÍDNÍHO UČITELE

Tato rubrika dává možnost všem třídám, pokud o to budou stát, vyzpovídat svého třídního – stačí k tomu málo: domluvit se s ním, vymyslet pro něho otázky a předat mu je v elektronické podobě. Třídní pak své odpovědi přepoše do naší redakce a my je v dalším čísle otiskneme.

Radši dovolená u moře na Bali, nebo na lyžích v Alpách?

Hned teď bych balila kufry a frnkla směr Bali, Thajsko nebo Srí Lanka 😊 Miluji teplo, moře, sluníčko, lyžovat neumím. Každý rok si dávám jako předsevzetí, že se na lyže konečně postavím, tak snad jednou...

Kdybyste mohla, zůstala byste radši dospělákem, nebo byste se vrátila zpátky do dětství?

Velmi ráda na své dětství vzpomínám, ale užívám si toho, že si můžu momentálně dělat, co chci. Být dospělý pro mě otevírá mnohem více možností.

Co je pro vás největším zázrakem?

Asi jako pro většinu žen fakt, že ženské tělo dokáže přivést na svět dalšího člověka.

Sledujete sociální média – třeba Taryho perličky apod.? A jaký na ně máte názor?

Sleduji pravidelně Kovyho. Svůj názor na youtubery Taryho typu, kteří jezdí po dálnici nepovolenou rychlostí, předjíždějí zprava a natáčejí se u toho, si raději nechám pro sebe...

Čím jste chtěla být jako malá?

Velmi překvapivě jsem vždy chtěla být učitelkou 😊

Jakou jinou práci byste si kromě učitelství vybrala?

Kdybych chytila zlatou rybku a mohla mít tři přání, tak bych chtěla moderovat ranní show na Evropě 2 s Leošem Marešem a Patrikem Hezuckým. Ještě mě lákala psychologie.

Jsou gymnázia (školy) v Německu jiné oproti těm českým?

Na německá gymnázia chodí převážně studijní typy... Pamatuji si, jak můj spolužák jednou zapomněl domácí úkol a tak se styděl, že radši předstíral, že je mu zle, a rodiče si pro něj museli přijet až z Čech 😊. Ale na všech školách v Německu to určitě tak růžové nebude 😊

Jak dlouho se ještě vidíte v roli učitelky?

To nedokážu říct – asi do té doby, dokud budu ve své práci vidět smysl. Doufám, že to ještě nějakou chvíli potrvá... 😊

Myslíte, že by se měl zpátky zavést režim, který dovoluje, aby učitel fyzicky trestal žáka? A proč?

Nejsem pro fyzické tresty ve škole, toto právo podle mě přísluší rodičům. Věřím, že se problémy dají řešit jinou cestou.

Jste s námi spokojená? Nechcete nás někdy zabít? 😊

Nebudu komentovat vaše výkony o přestávkách... 😊 Zabít, mám-li užít váš termín, vás zatím opravdu neplánuji 😊

Ostatně by to stejně nic nevyřešilo – vyfasovala bych jinou třídu uličníků 😊 Navíc musím přiznat, že jsem si na vás zvykla, takže „likvidace“ není na pořadu dne 😊

Kolik máte tetování a mají nějaký význam?

Mám čtyři tetování a ještě dvě bych si přála. Každé tetování má pro mě určitou citovou hodnotu – oblíbená kniha, místo, událost...

V příštím čísle: SEKUNDA vs. třídní učitel Mgr. Vadim Všetula

Taková učitelka je hodna titulu Zlatý Ámos

Mým ideálním učitelem by měla být žena – vysoká asi 180 cm, s modrýma očima a hnědými vlasy. Neměla by vypadat jako anorektička, ale neměla by být ani příliš silná.

Nejdůležitější věcí je, aby uměla učit. Nechci, aby nám jen pouštěla prezentace a k tomu něco vykládala, když by tomu sama nerozuměla, protože z toho bychom se nic nenaučili. Chtěl bych, aby všemu rozuměla a uměla nám to dobře vysvětlit. Také by měla učit stylem, který nás, studenty, bude bavit a nebudeme u něho usínat.

Příprava na písemnou maturitní zkoušku v oktávě; charakteristika

Alespoň jednou za měsíc by nám měla pustit film – ať už k látce, kterou bereme, nebo podle našeho výběru. Neměla by nám dávat domácí úkoly, ale když už nám nějaký dá, neměla by ho známkovat.

Nejvíce ze všeho bych ale chtěl, aby měla skvělý smysl pro humor a uměla si udělat legraci sama ze sebe. Také bych si přál, aby občas měla chápání jako my, aby věděla, že je toho na nás moc, a dokázala zvolnit.

Kdyby mě učila takováto učitelka, možná bych do školy chodil i rád.

František Dekař, oktáva, upraveno

Únava aneb Duchové a strašidla našeho gymnázia

Na Gymnáziu T. G. Masaryka v Litvínově žije spousta děsivých (tedy ne vždy až tak děsivých) strašidel a duchů. Najde se mezi nimi například strašidlo Bordelář, jehož oblíbenou denní (ale i noční) činností je našlapávat bahno do učebny biologie, rozhazovat obaly od párků v rohlíku či ucpávat záchody. Nebo takový duch Drzoun – díky němu mají někteří žáci občas nevhodné a drzé poznámky.

Dobrovolný domácí úkol ze slohu na téma Duchové a strašidla našeho gymnázia

My se však zaměříme na jiné strašidlo – na Únavu... S Únavou byl na školách problém od nepaměti. Co ji však způsobuje? Většina dospělých říká, že Únava na školách řádí díky době a že za ni mohou telefony a technika, ale neuvědomují si, že Únava tu byla ještě před érou smartphonů. Jak se domnívá naše firma Výzkum duchů a strašidel s. r. o., má každá škola svou Únavu. Živí ji nevyspalost žáků a sílí

díky jejich následné vyčerpanosti (ovšem tu rozhodně nezpůsobuje nadměrné zapojení se do učebního procesu...). Bohužel bádání potvrdilo, že proti tomuto strašidlu se nelze bránit ničím jiným než vůlí, pílí a kázní.

Amélie Švepešová, sekunda, upraveno

Všechny práce byly zveřejněny (popř. zkráceny a upraveny) se souhlasem jejich autorů.
Pokud chcete, aby se i vaše literární pokusy v této rubrice objevily, pošlete nám je na adresu redakce – generacez.redakce@gmail.com * neobsahuje-li mailová adresa vaše oficiální jméno, pak ho u práce nezapomeňte uvést spolu s třídou, kterou navštěvujete * před zveřejněním vaší tvorby budete redakcí kontaktováni.

HUMOR S TEMATIKOU VELIKONOC

Baví se dva školou povinní kamarádi po svátcích: „Tak jak jsi oslavil Velikonoce?“ „Vykoledoval jsem si zaracha.“

Babička: „Brzy budou Velikonoce. Kubo, půjdeš na kočičky?“ „Těžko! Táta říkal, že mám na holky ještě čas.“

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“ „Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“ „No, že jsem si vykoledoval pětku...“

Dvě malé myšky 21. dubna ohlodávají sochu našeho bývalého prezidenta a prozpěvují si: „Hlody, hlody do Svobody...“

Ty mě s tou pomlázkou tak štveš, medvěde. A já vůl se na ty Velikonoce tak těšil...

zdroj: https://kreslenyvtip.cz/sites/default/files/styles/large/public/cartoons/miroslav_kemel/miroslav_kemel_6942.jpg?itok=GGvzIPr4

Na dveře zvoní chlapci s ručním šlehačem: „Dobrý den, my jdeme vyšlehat Janu!“

Koledníci trochu nelibě koukají na mísu, kterou jim teta přinesla. „A vejce nemáte?“ „No, vypadám snad jako chlap?!”

Velikonoční řidič je viditelně ve veselejší náladě a už ho zastavuje policejní hlídka. K autu přijde mladá policistka a spustí: „Tak si vystupte, pane řidiči, co ta pomlázka za volantem?“ „Jé, promiňte, slečno,“ usmál se řidič, „já nevěděl, že chcete taky vyšupat...“

NEJČASTĚJŠÍ VĚTY PŘED SMRTÍ – mini seriál na pokračování

Fuj! Nikdy! To radši chcípnu. * Mami, v obálce nám přišel cukr. * Doktoři vědí, co dělaj... * Konečně vidím zblízka minu! * Pravá česká smaženice... * Na přechodu tě auto nesrazí, jdi. * Na co pásy, je to jenom kousek. * Ha, výlet do továrny na gilotiny, to je vtip, ne? * Nacházíme se na nejstarší přehradě na světě... * Neházejte, jdu rozmotat ty kuželky... * Muchomůrky nejsou jedovatý, jsou jenom halucinogenní... * Moc nemachruj, mám černej pásek v karate... * Ani jsem si nevšiml, že ten výtah tu není... * Hroši jsou hrozně milá zvířata. * Ta liška s pěnou u pusinky je tak roztomiloučká, jdu si ji pohladit.

VZKAZOVNÍK

**VŠECHNO NEJLEPŠÍ, PANE ŘEDITELI,
K ŽIVOTNÍMU JUBILEU!**

Hodně zdraví, štěstí a sil do boje s námi i MŠMT 🧑

Všichni, kteří Vás respektují

Další číslo – pátek, 10. května 2019

REDAKČNÍ RADA

generacez.redakce@gmail.com

